

Breuning

1751

21

ONATTEGON OTOS

EPISTOLA

A D.

LEGVM CVPIDAM

I V V E N T V T E M

SIMVLQVE.

DE.

SCTO. MODESTIANO.

EX.

CAP. I DIG. DE. FVGITIVIS.

QVAEDAM. DISSERIT.

CHRISTIANVS. HENRICVS. BREVNING.

IVR. VTR. BAC.

L I P S I A E.

EX. OFFICINA. RVMPFFIANA.

hb 272

1751

P. 289

DE
SCTO. MODESTIANO
EX
CAP. I PAND. DE FUGITIVIS.

§. I.

Nihil frequentius, nihilque vſitatus in Iure Romano, quam vt vni rei interdum plures *leges* imo et *SCra* proſpiciant, quod vel priores *leges* in deſuetudinem abierrant: et ſic reuocandae in vſum, vel vt aliqua in parte legis argumentum populus aut princeps *πομοδέρης* accuratius declararet: vel ſi qua omiſſa, eadem ſuppleret. Res certa eſt, nec opus probatione, quippe nemo vnquam ſanus contradixit; eſt tamen exemplum in *cap. I. π. de Fugitiuis*. Proſpexerant, teſte ibidem *VLPIANO* vni rei *SCrum Anonymum Lex Fabia*, et *SCrum Modesto CS. factum*. Non quidem inquiram in veram *Legis Fabiae* aetatem, id enim iam inſtituti mei non eſt; conſtat tamen, ante *CICERONIS conſulatum* hanc ipſam legem latam fuiſſe; de ea enim diſputat in *Orat. pro L. Rabirio c. III*. Nec iunior videtur *SULLA*, qui lege ſua *de iniuriis* aequae ad *Fabiam* reſpexiſſe videtur, de quo mox plura. Sufficit huius *L. Fabiae* caput quoddam egiſſe *de fugitiuis vel interceptis aut celatis*, vt eodem vbique quae *rere liceat*. Ita enim docet *VLPIANVS c. I. Hoc autem SCrum aditum dedit militi vel pagano ad inueſtigandum fugitiuum in praedia Senatorum vel paganorum: CVI REI ETIAM PROSPEXERAT LEX FABIA et SCrum Modesto Conſule factum*. Suſceſſerat itaque *Legi Fabiae SCrum*, quo ea lex non ſolum in vſum reuocata, ſed aucta potius eo, vt id nouum cenſuerit *Ordo Ampliſſimus: vt fugitiuos inquirere volentibus literae ad magiſtratus dentur*.

§. II. Autorem huius *SCti* citat. *Vlpianus* *MODESTVM Coſ. Ant.* *AVGVSTINVS de Nomin. propr. Pand.* Conſulem hunc incertae aetatis, certioris vero facit *Iac. CUIACIVS in Paratir. ad π. Tit. ad L. Fabiam*, cuius ſententiae fere omnes docti homines adſtipulantur.

Sic

Sic *Hadr.* RELANDVS in *Almelou. Fast. Coss. ad A. V. C. DCCCCLXXX.*
 Probi collegam consulem facit Modestum. Vfus est, ad firman-
 dam suam opinionem autoritate *Henr. NORISII in Epist. Coss. allata*
 insuper hac inscriptione:

T. I. MANILIO - - -
 SER. CALPVRNIO - - -

Et ne supereffet dubitandi aliqua ratio, in axilium vocauit subno-
 tationes legum Codicis. v. c. *L. XXII. C. de mod. mult. L. IV. C. de Iudic.*
L. VI. C. de conf. tut. L. II. C. in quibus caus. tut. vel cur. hab. L. IX. C. de
excus. tut. L. VII. C. de furt. et seruo corrupt. L. IV. C. ne de stat. defunct.
L. III. C. si pend. appell. mors interuen. L. I. C. ne fisc. rem quam vend. euinc.
 Omnia haec principum placita in subscriptione continent no-
 mina Modesti et Probi Consulium.

§. III. Sed quid opus multa probatione cum CASSIODORVS,
Chron. Alexandr. Fasti Florent. maior. Fasti Idariani. PROSPER. in Chron.
Fasti Anonymi et BUCHERI Fragm. imo Inscriptio apud GRVTERVM
pag. CLIX. II. MODESTVM et PROBVM COSS. proferant. Valeat er-
 go, si Diis placet, Cuiaciana opinio, si ex modo dictis sequatur,
 hunc ipsum Modestum autorem SCTi nostri fuisse, quod A. V. C.
 DCCCCLXXX. consulatum gessisset; at quis de illa consecutione
 non dubitet?

§. IV. Miror *Abrab. WIELINGIVM in Iurispr. restit. p. 552* sola
Cuiacii autoritate permotum, *Relandi* adoptasse opinionem, vbi
 tamen neuter probauerat, SCTum nostrum hoc anno et condi-
 et ab Vlpiano recenserit potuisse. Neque vero ex adducta illa in-
 scriptione satis probatum videtur, *Modestum* praenomen *Titi* ha-
 buisse, et ex gente *Manilia* ortum, collegam vero Probum vsum
 fuisse praenomine *Seruii* vel *Sextii*, natalesque genti *Calpurniae* de-
 buisse. Si ita procedamus, cui non erit facile, datis praenomini-
 bus ac nominibus, prouti necesse videtur, cognomina excogita-
 re? Accedit, quod *Onuphr. PANVINVS in Fast. Coss.* hunc non *T.*
Manilium sed *Vetrium Modestum* appellatum inuenerit: quo ergo
 iudice vtamur?

§. V. Veri itaque sunt omnes in eo, *Modestum* aliquem, siue
Vetrium, siue *Manilium* A. V. C. DCCCCLXXX. consulem fuisse. Cum
 vero a solo nomine ad legis cuiusdam autorem vix tuto conclu-
 dendum

dendum videatur, videamus an *Chronotaxi* ille annus recte conueniat, imo an conueniat cum Domitii narratione.

§. VI. Constat, Vlpianum imperante ALEXANDRO floruisse. Praefectum Praetorio fuisse, imo in ipsius, in cuius deliciis fuerat, imperatoris gremio occisum, vt habet SPARTIANVS in *Vit. Alexandr. C. XXVI*. Sed, an eodem Imperatore scripserit *ad Edictum libros?* de eo valde dubito, dubitant et alii. Quoties enim de CARACALLA. A. sermo incidit, toties de eo tanquam viuo dicit eumque NOSTRVM vocat. Patet id *ex L. 1. π. de Calumn.* quae desumpta *ex Libr. X. ad Edict.* et *L. IX. §. 3. π. quod metus caus. ex L. XI. ad Edictum.* Imo vix alium Augustum prioribus libris post Caracallam imperantem adfert. Nihil ergo certius, quam Vlpianum Libros ad Edictum confecisse vel saltem inchoasse imperante adhuc Caracalla. Lex vero *1. de Fugit.* in qua SCTi Modestiani mentio facta *ex Lib. I. ad Edict.* desumpta. Quodsi igitur Caracalla A.V. C. DCCCCLXIX. interfectus, quo demum modo fieri potuit, vt ICtus, qui ante hunc annum scripserat, SCTum adduceret, quod A. DCCCCLXXX. factum esset?

§. VII. Neque conuenit adeo cum ipsa rei narratione coniectura Cuiacii, Relandi et Wielingii. Eo enim ordine processerat Vlpianus, vt quid iuris nouioris esset prius referret, post ad ea iura, quae antiquiora erant, pergeret, Sic cum de SCTo Anonymo disputasset, huic, inquit, rei etiam prospexerat Lex Fabia et SCTum MODESTO *Cof. factum.* Antiquissima Lex, quae de fugitiuis lata sine dubio fuit Fabia. Addiderat autem Lex Cornelia Sullae, quae de iniuriis scripta est, vel si mauius extenderat Legem Fabiam ad seruos his verbis: *ne quis seruum Legis Corneliae reum reciperet, teste VENVLEIO in L. XII. π. de accus. et inscript.* Successit SCTum Modestianum et hoc exceptit Anonymum, quod praeter caetera etiam aditum militibus et paganis in praedia Senatorum et paganorum permisit, *multamque centum solidorum statuit in eos magistratus, qui acceptis literis non adiuent inquirentes.* Cum vero D. RIVS apud eundem Vlpianum *c. 1.* quae de literis ad Magistratum dandis in SCTo Modestiano scripta erant, etiam ad Praesidem Prouinciae extenderet, nihil vero de Senatorum praediis, neque de multa centum solidorum statueret, non dubito, quin *Cof. Modesto* Senatus sua censuisset ante

anté Pium, SCtum vero Anonymum post Pii tempora factum fit. Et sic omnino placet.

§. VIII. Abeat ergo Relandus, abeant alii cum suo Modesto, quem ne subintelligere quidem poterat Domitius. Non quidem infrequens est Modestorum nomen in lapidibus. Occurrit apud GRVTERVM pag. MCXXXII. 6. Q. FONTEIVS MODESTVS, pag. LIII. 15. C. IAVOLENVS MODESTVS. pag. CCCCLXXXVII. 5. Q. VIBIVS MODESTVS. pag. CCXL. D. IVNIVS MODESTVS. pag. DLXXIV. I. C. VETTIEVNVS MODESTVS. pag. CCCCXCVIII. I. IVNIANVS MODESTVS. p. DXCVI. II. L. ACILIVS MODESTVS. pag. CCCXXIV. IO. L. ANTONIVS MODESTVS. pag. CCCXL. 2. L. AQUILIVS MODESTVS. pag. CMXXXIV. IO. Q. CAECILIVS MODESTVS. et apud REINESIVM. *Class. VI. Inscript. 113.* mentio fit L. MAMILII MODESTI. Quis vero suspicabitur, vnum ex his omnibus Consulatum gessisse, cum praeter nomen fere nihil de iis constet. Fuisse tamen Modestos, qui in dignitate constituti fuerant, patet ex honorifica illa inscriptione apud GRVTERVM. pag. CCCCXLIV. 5. quam ideo dabimus, an coniciendo quis quid inde adsequi queat.

C. OCTAVIO. C. F.
PAL. MODESTO.

AVGV. II. VIR. ID. QVAEST. II.
PRAEF. FABR. ROMAE. PRAEF.
COH. II. PANONIOR. PRAEF.
COH. III. SCYTHIC. CVRAT. REL.
P. AECANOR. ITEM. HONORA
TO. AD. CVRAM. KALENDARI.
REIP. CANVSINOR. A. D. TRA
IANO. PARTHICO. ET. AB. IMP. HA
DRIANO. AVG. NIC. OPVS. QVA
DRIGAE. CVM. EFFIGIE. IMP. HA
DRIANI. AVG. CITRA. VLLIVS. POST
LATION. CVM. A. MVNICIPIBVS;
SVIS. OBLATVM. EX. ARGENTI
LIBRIS. DXVII. = LIBRIS. ∞. AD
IECTIS. AMPLIVS. VIRITIM. PO
PVLO. ✕ SING. DISTRIBVTIS
DEDICARI CVRAVIT.
P. D. D.

§. VIII.

§. VIII. Neque minoris dignitatis fuit, potius vero maioris ille Modestus, quem exhibet haec inscriptio apud *Eund. p. CXXXIX.*

Q. PETRONIVS. C. F. PVB. MODESTVS. P. P.
BIS. LEG. XII. FLAM. ET. LEG. I. ADIV. VIC.
TRIB. MIL. COH. V. PR. PR. DIVI. NERVAE.
ET. IMP. CAES. NERVAE. TRAIANI. AVG.
GERMA. PROV. HISP. CITER. ASTV
RIA. ET. CALECIARVM. FLAMEN.
DIVI. CLAVD. DEDIT. IDEMQVE. DEDICAVIT.

Mallem, ut constaret, quo tempore vixisset ille Modestus, cuius inscriptio, quae in agro Patauino extat, apud GLANDORPIVM. *Onomast. p. 122.* legitur; forsan ad Consulatum Modesti peruenire coniectura possemus; ita enim sculptum legitur.

Q. ASCONIVS. MODESTVS. PRAET. PROC.
PRAEF. AERARII. SATVRNO. DEDIT.

Quis enim non exinde ad eiusdem *Consulatum* concluderet, si sub PRAET. PROC. *Praeturam* et *Proconsulatum* recte subintelligamus. At haud nego, omnes merasque esse coniecturas, omniaque, quae dici et conici possunt, obscura et incerta.

§. X. Sed quid in tantis tenebris statuendum? SCtorum de iure priuato vsus maxime sub Tiberio inualuisse certissimum, sic et ab eo tempore calculus ducendus: cum vero ante Pii tempora factum sit, necesse est, si medium tempus eidem tribuamus, et vel sub *Nerone* vel sub *Vespasiano* factum coniciamus. Sed sic saltem in dubio, donec quis meliora proferat. Ii, qui Fastos Consulares edidere, imo Suffectos substituerunt, neminem adferunt, qui quidem nomen gentis habuerit, ex qua Modestorum familia originem traxerit praeter FONTEIAM, ex qua C. FONTEIVS ex familia CAPITONVM. A. V. DCCXLIII. et L. FONTEIVS CAPITO A. DCCCXI. et C. FONTEIVS CAPITO. A. V. DCCCXIX. Consulatum gesserunt. Sed quid hi ad nostrum? Quapropter cum Ant. Augustino censeo, cum omni auxilio historico destituti simus certum aliquem annum neque consulatui neque SCTo adsignari posse. Sufficiat interim mihi, me accurate probasse, Cuiacium in determinanda vera SCTi Modestiani aetate errasse, imo peccasse eos, qui cum eo consentiunt.

§. XI. Iam paucis ad ea, quae post Consulatum Modesti facta sunt pergamus. DIVVS MARCVS. A. in *Oratione in Senatu* habita apud

VLPIA-

VLPIANVM in *L. III. ff. de fugit. et Caesarum et Senatorum praedia scrutari* permisit. At vero Anonymum illud in *L. I. π. eod.* solum senatorum et paganorum praediorum mentionem iniecit, vt quidem antiquius *Oratione Marci*, iunius vero Rescripto *D. Pii* videatur. Hinc ipsius *Pii* temporibus S^Ctum illud factum esse non dubito. Accedit tandem *D. MARCI* et *COMMODI* *Edictum*, seu vt placet *Vlpiano generalis epistola*, qua praeter Praesides et Magistratus etiam milites stationarii ad auxilium excitati fuerunt, vt inquirentibus fugitiuos succurrant.

§. XII. Neque vero haec quidem epistola. *A. V. C. DCCCXX.* excedere poterit. *COMMODI* enim nomine et *L. VERVM* alterum e *Diuis* fratribus dici vel inde constat, quod, quoties de *Commodo filio Icti* loquantur, semper *fili* appellationem adiiciant. Sic factum a *PAPINIANO Lib. XXX. Quaest. in L. XXXVIII. §. 8. ad L. Iul. de adult.* vbi verba: *Imperator Marcus et Commodus filius rescripserunt.* *CALLISTRATVS L. IV. de Cognit. in L. XXXIII. §. 1. de adm. et per tut.* scribit: *idque etiam Diuus Marcus cum filio suo Commodo rescripsit.* Hanc ipsam opinionem nuper satis accurate probauit *Cl. Job. Godf. SAMMET* in *Exerc. I. Recept. Lect. ad Iauchium. p. 16. sq.* Sed miror *Cl. Autorem Diarii* eruditi *Lips.* cuiusdam hanc reiecisse et vel sine iusta causa, si ita dicere fas sit, contradixisse, quod argumenta ex *Panuino* et alia allata non satisfacerent. Sed quid clarius *CAPITOLINI* verbis: *VERVM* vocari praecipisse cum antea *COMMODVS* diceretur. Conspirant etiam *FASTI SICVLI* ad An. *DCCCXXIII.*

ΜΑΡΚΟΥ, ΑΥΦΛΙΟΥ. καὶ ΛΟΥΚΙΟΥ.
ΚΟΜΜΟΔΟΥ. ΑΤΓ.

Sed ad rem redeo; *Marci* itaque mandatum et *Commodi* est antierius S^Cto, quod ad orationem diui *Marci* factum, quippe hoc post *A. DCCCXX.* conditum, a quo solus imperauit *Marcus*.

Sed iam satis! Iudicent itaque alii, quorum interest, an vera sit nostra sententia et coniectura, imo dicant libere et ex animi sententia, si quid falsi se immiscuerit aut si quid humani passus simus, quod nec a nobis alienum fore probe scimus. At dicant studio veritatis, non inuidiae, non partium, nec vt soli sibi sapiant.

GENE-

GENEROSISSIMIS. ATQVE. PRAENOBILISSIMIS.
LEGVM. STUDIO SIS.

S. P. D.

CHRISTIANVS. HENRICVS. BREVNING.

Contigit mihi COMMILITONES PRAE-
STANTISSIMI ea felicitas, vt superiori seme-
stri VOBIS labor meus non displicuerit, idque vel ex
frequentia VESTRA mihi desideratissima vel ex af-
fiduitate continua haud improbe conieci. Quod cum
adsecutus sim, fateor, nihil mihi contingere potuisse
exoptatus. Eo ergo VESTRO fauore mihi vehe-
menter suauis, denuo VOS IVRIVM CVLTO-
RES ORNATISSIMI, humanissime inuito, vt si eo
fauore, quem adeptus mihi videor, amplius dignum iu-
dicetis, ad me accedatis, meque praesentia VESTRA
honorifica beneuole ornetis et condecoretis. Praesto
ero omni mea qualicunque scientia studiis VESTRIS
inseruire interpretando Iura et forensia et sacra, idque
et priuatim, imo, si vti mea opera placuerit, et priua-
tissime faciam. Efficiam vero omni data opera, ne
vnquam VOS poeniteat, me elegisse ducem et studio-
rum comitem. Sed laborum rationem reddet scheda
publice affixa autoritate ICTORVM Ordinis Illu-
stris. VESTRIS vero commodis me deuoueo, VE-
STROQVE amori commendo. Valeatis. Dabam
Lipsiae, Nundinis Paschalibus Anno MDCCCL.

KB 272⁰

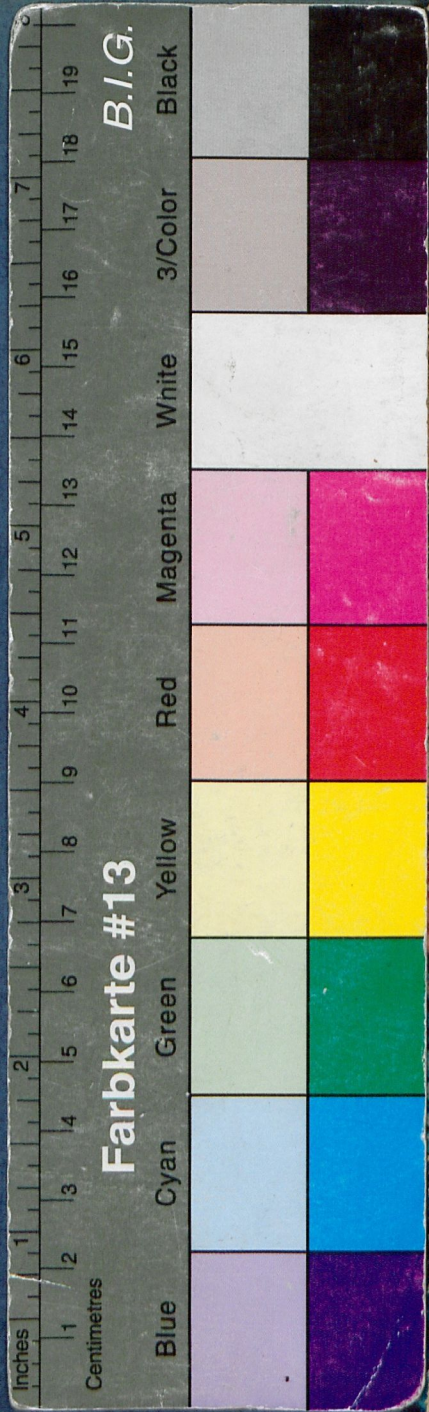
15
18

ULB Halle
001 968 610

3

Pi. 239

21

EPISTOLA
AD.
LEGVM. CVPIDAM.
IUVENTVTEM.
SIMVLQVE.
DE.
SCTO. MODESTIANO.
EX.
CAP. I. DIG. DE. FVGITIVIS.
QVAEDAM. DISSERIT.
CHRISTIANVS. HENRICVS. BREVNING.
IVR. VTR. BAG.

L I P S I A E.
EX. OFFICINA. RVMPFFIANA.

